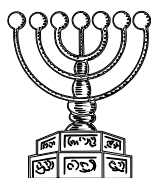

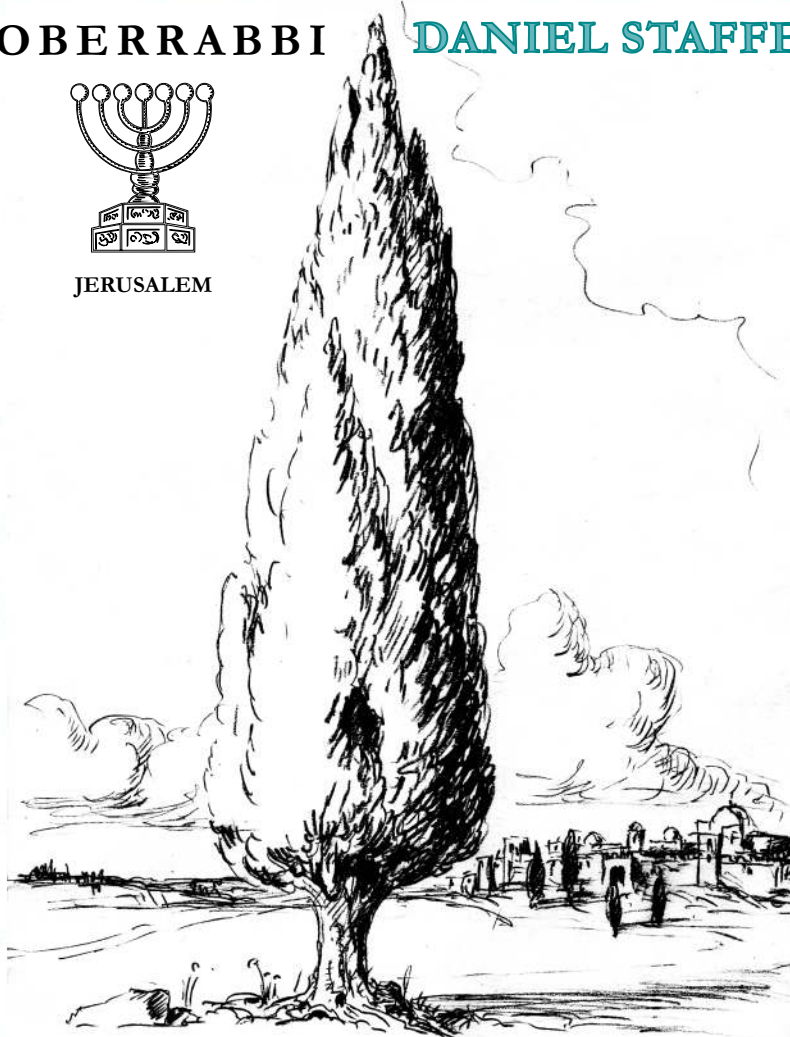
OSADUS

G E M E I N S C H A F T | N r . 1 / 0 4 / 2 0 1 2

OBERRABBI DANIEL STAFFE

JERUSALEM

Pearabbi DANIEL STAFFE

JUTLUS

Peetud 15. aprillil
Püha Peetri Katedraalis Põlvas,
Eestis

Rahu, armastus ja arm meie Issandalt, Jeesuselt Kristuselt, olgu igal ajal teiega!

Meie vennalt, dekaan Leevi Lillemäelt, kuulsime uskmatuse hetkest apostel Toomase elus ja kui tähtis oli see asjaolu – Issandat näha ja isegi Tema haavu puudutada – Jeesuse jüngeritele. Ka meie oleme kuulnud, mida Jeesus Kristus sellepeale ütles: „*Õndsad on need, kes ei näe ja siiski usuvad!*“ (Jh 20:29)

Kui ma täna neid sõnu kuulsin, meenutasin, kui sageli mul (ka meil) just nii nagu jünger Toomasel läheb ning igal korral, kui minu usk nõrk oli, ma soovisin, et Issand seisaks minu ees ja ka mina võiksin Tema haavu puudutada. Kui ma sain Issandalt ülesande rajada üks kogudus St.Gallenis, kus ma elan, sattusin ma sageli kiusatustesse ja küsisin endalt: olen ma üldse võimeline selleks ja kas mu usk on tugev ja küllalt suur, et midagi sellist teha? Ja Issand näitas mulle, kui tähtis on, et just neil momentidel, kui me tunneme end nõrkadena ja võimetutena, me Temalt abi paluksime.

Tema, Jeesus, näitas mulle mõningaid Pühakirja kohti, mis mulle abiks pidid olema minu hirmu, kahtluse ja ka uskmatuse ära võitmisel. Ta näitas mulle, et Ta on alati minu jaoks olemas. Meie jaoks alati leitav, kui temalt abi palume. Esimene kirjakoht, mis Ta mulle näitas, pärineb Luuka evangeeliumist, kus on kirjutatud: „*Paluge, ja teile antakse, otsige, ja te leiate, koputage, ja teile avatakse, sest iga paluja saab ja iga otsija leiab ja igale koputajale avatakse.*“ (Lk 11:9) Jeesus Kristus kinnitab seega meile, et kui meie Temalt midagi palume, meie seda ka saame; et meile avatakse, kui me koputame ja me leiame, kui me otsime. Ta on alati ja tõeliselt meie jaoks olemas.

Vaatame lähemalt, millal ja kus me palume. Kui me ühelt inimeselt midagi

palume, siis me lähtume sellest, et see inimene, kellelt me palume, seda meile ka anda saab, mida me temalt palume. Just nii peame me minema ka palvele meie Issanda Jeesuse ette, sest me oleme just kuulnud, et meil on selleks Tema kinnitus, et me saame omama seda, mida me palume.

Issand näitas mulle ka, et iga palve siiski ei saa vastatud. Nimelt siis, kui me valesti palume! Selleks näitas Ta mulle kirjakohta Matteuse evangeeliumis, kus me saame teada, millal Issand ei vastanud ja millal Ta ka meie palveid kuulda ei saa. Siin on tegemist jutustusega Sebedeuse poegade emast: „Siis astus astus Sebedeuse poegade ema koos oma poegadega Jeesuse juurde, kummardas ja palus Temalt midagi. Jeesus küsis: „Mida sa tahad?“ Naine ütles talle: „Ütle, et need mu kaks poega istuksid Su Kuningriigis üks Su paremal ja teine Su pahemal käel!“ Aga Jeesus kostis: „Teie ei tea, mida te palute. Kas te võite juua karikast, mida minul tuleb juua?“ Nad vastasid: „Võime küll!“ Tema ütles neile:“ Küllap te joote minu karukast, kuid istuma ma paremal või pahemal käel – ei ole minul seda anda, vaid see on antud neile, kellele minu Isa selle on valmistanud.“ (Mt 20:20-23)

See jutustus näitab meile, et Jeesus igat palvet ei saa täita, kuna Tema on alandlik ja tahab meie Taevase Isa tahet täita kõiges. Ta ei ütle, et Ta Sebedeuse poegade ema soovi täita ei võiks või et Ta ei ole selleks võimeline, vaid Ta ütleb äraütlemise põhjuseks meie Taevase Isa tahte. Ainult see, mis on määratud Isast, ainult see saab ja võib sündida. Selle ema palve oli täis uhkust ning seda uhkust ei saanud Jeesus arvestada ja ellu rakendada.

Tähtis on, et kui meie Issanda ette tuleme ja Temalt midagi palume, siis peame seda tegema alandliku südamega. Jeesus Kristus saab meile anda ainult seda, mis on kooskõlas meie Taevase Isaga. Kui me ainult oma palvetega tahame omale au tuua, oma naudingutele mõtlemine, siis Ta ei aita meid. Issand tahab, et kui me palume, peab meie palve täitma Tema tahet ja olema kooskõlas Jumala mõtetega. Tema tahab, et me töötame Tema mõtete järgi. Kui me palume abi sellele tööle Tema järelkäijana, siis Ta aitab meid ja annab meile seda, mida me palume.

Koguduse ülesehitamisel St.Gallenis ma kogesin just sedasama, kui ma valesti palusin. Ma palusin seda, mis tegelikult olid ainult minu soovid. Aga ma ei palunud, mida Sina tahad minuga teha, mis on Sinu tahe selle koguduse kohta. Ja Jeesus Kristus tegi tõesti korrekture, kui Ta mulle Jaakobuse kirjast väga tähtsat asja näitas: „Te himustate ja teil ei ole; te taplete ja tapate, ja ei suuda midagi saavutada; te tülitsete ja sõidite. Teil ei ole, sest te ei palu. Te palute, aga ei saa, sest te palute halva jaoks, tahtes seda kulutada oma lõbudeks.“ Jk 4:2-3

Need on kõvad sõnad, tõesti! Mina pidin küsima endalt, millised on minu tegelikud eesmärgid ja milleks ma seda üldse Issandalt palun? Ma jäin selle kirjakoha juurde pidama, kus öeldakse: "Teie palute ja teie ei saa, kui te kurja kavatsusega palute". Meie tihti ei tee omale selgeks mida me Issandalt palume, sest Ta ei saa meile anda, mida Taevane Isa ei luba.

Nüüd olen ma veendunud, et Issandalt Jeesuselt Kristuselt saan paluda, kui enim olen otsinud, mis tema tahe on! Aga ma tohtisin ka kogeda, et Issand on väga armuline. Ka siis, kui me mõnikord palume asju, mis ei ole Ta meelepärast. Ta on armuline, kuna Ta tunneb meie südameid. Ma tohtisin Temalt troosti saada ühe Matteuse evangeeliumi salmi kaudu, kus öeldakse: „*Kui nüüd teie, kes olete kurjad, oskate anda häid ande oma lastele, kui palju enam teie Isa, kes on taevas, annab head neile, kes teda paluvad!*“ Mt 7:11.

Halleluuja! Issand on tõesti hea. Ta mitte igavesti ei pahanda meiega ja Ta annab Jeesuse läbi meile meie patud andeks. Samuti ta aitab meid, korrigeerib meid ja toob meid ära valelt kursilt. Ta juhib meid alati tagasi oma teele. Issand on mind aidanud ühe imelise eduka palve meenutamiseks!

Kuningas Saalomon oli väga noor mees, kui ta sai Iisraeli rahva valitsejaks. Tal ei olnud mingeid kogemusi, kuidas üht suurt ja ilusat rahvast juhtida. Kui hirmud ja kahtlused talle lähenesid ja Issand talle unes ilmus ja küsis: „*Saalomon, mida Sa tahad, et ma sinu heaks teen?*“

Selle imelise kirjakoha kaude võime ära tunda, kui armuline on Issand meie vastu: Tema, kes Kõigeväeline Jumal on, küsib meilt, mis on meie soov. Ta küsis Saalomonilt, mida ma võin sinu heaks teha? Kui kuningas, oleks Saalomon võinud vastata. „Issand, anna mulle suurt võimu, anna mulle maid ja võimsat sõjaväge, millega ma võin võidelda. Anna mulle rikkust ja vara!“ Aga see noor kuningas Saalomon palub Issandalt ainul ühe palve: „*Anna mulle tarkust, et ma Sinu tahte järgi võiksin Sinu rahvast õieti valitseda.*“ Kuningas Saalomon isegi unes otsis Jumala tahet ja palus temalt enesele tarkust. Tarkust ja tarkuses peituvat jõudu Tema tahet teha.

Ja siis sünnib imeline asi. Issand annab Saalomonile mida ta palus, aga Ta andis temale palju enam veel, mida Saalomon temalt ei palunud!!! Halleluuja! Ta kinkis temale veel palju muid ande. Ta andis Saalomonile tarkuse, mida ta oli palunud ja sellele lisaks andis talle veel au ja rikkuse, mida Saalomon ei olnud palvetanud!!!

Ja just nii peame ka meie mõtlema: Issand on armuline! Ta annab alati rohkem, kui me temalt oleme palunud. Ta tahab ainult näha, et meie süda oleks alandlik ja otsib Tema tahet. Siis saame me Issandalt, mida oleme palunud ja veel palju muud. Nimelt me saame ka seda, mida me ei ole palunud! Halleluuja!

Nüüd olen ma aga näinud, et on olemas palju inimesi, kes ei õieti ega ka valesti palu **NAD EI PALU ÜLEÜLDSE!**

Millepärast nad siis ei palu? Põhjus on selles, et nad lähtuvad sellest, et Issand ei sa neile anda! Kui ma kelleltki midagi ei palu, siis ma mõtlen, et mul on kõik juba olemas ja kellelgi pole ju mulle mitte midagi anda. Mul jätkub kõike!

Kui inimesed nii mõtlevad, siis nad on uhked ja teevad Jumala väikeseks. Issand aga tahab, et me Teda palume, kuna Tal on ande, mida Ta meile anda tahab. Imelisi ande! Ta tahab meid nende andidega rikkaks teha. Tema tahab, et me Teda nende asjade pärast aga palume. Tema tahab, et me Tema juurde tuleme ütlema: „Taevane Isa! Palun, anna mulle oma ande, et ma Sinu tahet täita saan.“

Kui me Issandat ei palu, siis me ei usu temasse! Jumal on meile näidanud – ikka ja jälle kinnitanud – kui me Teda palume, Tema annab meile, mis me temalt oleme palunud, sest Tema teab, mida me vajame. Ta teab, mis meie süda vajab. Ta on kõiketeadja ja tunneb meie teed, mida me käima peame ja kõiki ande, mida me vajame, on Tema juba meie jaoks valmis pannud! Halleluuja!!!

Mt 6:8 on öeldud: „Ärge siis saage nende sarnaseks, sest meie Taevane Isa teab, mida teile vaja läheb enne, kui te Teda palute.“ Halleluuja! Halleluuja, Issand on tõesti hea! See on aga nii, et ka meie peame andma, kui meilt midagi küsitakse, mis meie võimuses, meelevallas ja võimalustes on, sest Mt 5:42 on kirjutatud: „Anna sellele, kes sinult palub ja ära pööra selga sellele, kes sinult tahab laenata.“ See ei tähenda aga nüüd seda, et me peaksime kõike andma, mis meid õnnetusse lükkab vaid, et meie oma võimaluste piires anname. Issand annab meile ka ju seda, mis Tema tahe on.

Aga ka ühine palve ja palumine toob õnnistuse! Mt 18:19 saame me teada: „Tõesti, taas ma ütles teile, kui iganes maa peal kaks teie seast on ühel meelel mingi asja suhtes, mida nad iganes paluvad, siis nad saavad selle minu Isa käest, kes on taevas.“

Nii ütleb Jeesus Kristus, meie Päästja. See on Tema tõotus ja meie kindel teadmine ja ma tänan Issandat kogu südamest, et mina juba koos pearabi Benjaminiga olen palvetanud ja tohtisin paluda inimeste eest, kes hädas olid ja probleemides ja Issand kuulid meie palveid ja palumisi!!! Ta saatis abi! Halleluuja!!!

Tähtis on aga alati, et me Jeesuse Kristuse tahtesse jääme, sest kirjutatud on Jh 15:7: „Kui te jääte minusse ja minu sõnad jäävad teisse, siis paluge, mida iganes te tahate, ning see sünnib teile.“ Halleluuja!

Me näeme ja kogeme kõigi nende näidete põhjal, kui oluline on meile kõigile, et meie Issanda Jeesuse Kristuse poole tõesti palvetaksime! Seda ei tohi me mitte kunagi unustada! Me peame alati meie Issanda tahet otsima ja jälgima. Mitte meie tahe sündigu, vaid Sinu tahe, Issand, sündigu! Aamen.

